

Žirafa

Žirafa má dlouhý krk,
skoro jako velký smrk,
který roste u nás v lese.
Ve větru se trochu třese.

Když se za potravou žene,
krk ji někdy popožene,
dopředu či dozadu,
uchrání ji od pádu.

Žirafa si ráda smlsne
na zeleném listoví.
Po něm se jí dobře usne.
Co se jí zdá? Nepoví.

Když pak ráno zvedne víčka,
podívá se do sluníčka.
„Dneska bude krásný den,“
řekne si a hned jde ven.

Na procházku chodíme všichni,
je to velká zábava.
Pak ani nás neopustí
nikdy dobrá nálada.